

вътъ синъ, царя на Геть. (3) И остана Давидъ съ Анхуса въ Геть; той и мжжиятъ му, всякой съ домородието си, и Давидъ съ двѣтъ си жени. Ахиноамъ Извразелянката, и Авигей Кармилчанката Наваловата жена. (4) И извѣстивъ Саулъ че побѣгна Давидъ въ Геть; за това не го потърси вече.

(5) И рече Давидъ Анхусу: Ако съмъ намѣрилъ сега благодать прѣдъ очитъ ти, нека ми се даде мѣсто въ нѣкой отъ полскиятъ градове да сѣдиж тамъ; и защо да сѣди рабѣтъ ти съ тебе въ царекыйтъ градъ? (6) И даде му Анхусъ въ този день Сиклагъ; за това Сиклагъ остана на Юдинитъ царие и до днесъ. (7) А числото на дитѣ колкото сѣдѣ Давидъ въ земята на Филистимцитѣ бѣ една година и четири мѣсеца.

(8) А възлaziнѣ Давидъ и мжжиятъ му та напанахъ дъврѣхъ Гессурйцитѣ, Гезрейцитѣ, и Амаличанитѣ; защото тѣ бѣяхъ отъ старо врѣме жители на земята, отъ вхождѣ на Суръ и дори до Египетската земя. (9) И поразяваше Давидъ земята, и не оставаше живъ ни мжжъ ни жена; и земаше овци, и говеда, и осли, и камили, и дрехи; и като се връщаше, дохождаше при Анхуса. (10) И говорѣше Анхусъ Давиду: Дѣ направихте нападение днесъ? И отговаряше Давидъ: Къмъ югъ на Юда, и къмъ югъ на Чераменицитѣ, и къмъ югъ на Кефейцитѣ. (11) И ни мжжъ нито жена не оставаше Давидъ живъ да донесохъ въ Геть, и думаше: Да не би да възвѣстятъ противъ насъ и кажатъ: Така прави Давидъ. И такъвъ бѣше обичайтъ му прѣзъ всичкитъ дни колкото сѣдѣ въ Филистимската земя. (12) И вървѣше Анхусъ Давида, и казваше: Той направи себе си съвѣстѣмъ омазненъ на людитѣ си Израилъ; заради това ще ми бѣде рабъ виникъ.

ГЛАВА 28.

Въ онѣзи дни събрахъ Филистимцитѣ воинствата си за да излѣзатъ да направятъ

бой противъ Израилъ. И рече Анхусъ Давиду: Да знаешъ извѣстно че ще излѣзешъ съ мене на бойтъ, ти и мжжиятъ ти. (2) И рече Давидъ Анхусу: Ти наистина ще познаешъ що ще да направя рабѣтъ ти. И рече Анхусъ Давиду: Заради това ще ти направя стражъ на главата ми за всегда.

(3) А Самуилъ умрѣ; и венчикъ Израилъ го оплака, и погребе го въ Рама градътъ му. И испадилъ бѣ Саулъ отъ мѣстото бѣсовъ-прошателитѣ и възлѣбницитѣ. (4) И тѣй, събрахъ се Филистимцитѣ купно и дойдохъ та расположиха станътъ си въ Сунамъ; и събра Саулъ венчикъ Израилъ, та расположиха станътъ си въ Гелвее. (5) И когато видѣ Саулъ станътъ на Филистимцитѣ, булалъ се, и растрепера се сърдцето му твърдѣ много. (6) И попита Саулъ Господа: Живъ Господъ не му отговори нито чръвъ стѣнница, нито чръвъ Уримиъ, нито чръвъ пророци. (7) Тогазъ рече Саулъ на рабѣтъ си: Потърсете ми жена бѣсовъпрошателка, за да идя при нея и да я попитамъ. И рабѣтъ му рекохъ му: Ето, има въ Ендоръ една жена бѣсовъпрошателка. (8) И прилѣчи се Саулъ, и облѣче други дрехи, и отиде той и двамъ мжжѣ съ него та дойдохъ при жената прѣзъ нощъ; и рече: Почародѣйствувай ми, молю, чръвъ бѣсовъпрошение, и възведи ми когото ти река.

(9) И рече му жената: Ето, ти знаешъ що направя Саулъ, какъ мѣстрѣби бѣсовъпрошателитѣ и възлѣбницитѣ отъ мѣстото; защо сега впримчашъ животътъ ми да мя умъртвятъ? (10) И закажъ се Саулъ въ Господа и рече: Живъ Господъ, нѣма да ти се случи никакво зло за това. (11) Тогазъ рече жената: Кого да ти възведя? И рече: Самуила ми възведи.

(12) И когато видѣ жената Самуила, навика съ голѣмъ гласъ; и говори жената Саулу и рече: Защо мя излага ти? и ти си Саулъ. (13) И рече ѝ царьтъ: Не бой се; но какво видѣ ти? И рече жената Саулу: Божове ви-

е Гл. 25; 43.
е Виж. Исх. Нав. 15; 31.
19; 5.
е Исх. Нав. 13; 2.
е Исх. Нав. 16; 10.
Скад. 1; 29.
е Исх. 17; 16.
Виж. Гл. 15; 7, 8.
е Бит. 25; 18.
е Виж. 1 Лѣт. 2; 9, 25.
е Скад. 1; 16.
—
е Гл. 29; 1.
е Гл. 25; 1.

е Ст. 9. Исх. 22; 18.
Лев. 19; 31. 20; 27.
Втор. 18; 10. 11.
е Исх. Нав. 19; 18.
4 Цар. 4; 8.
е Гл. 31; 1.
е Новъ 18; 11.
е Гл. 14; 37. Прит.
1; 28. Плач. 2; 9.
е Числа 12; 6.
е Исх. 28; 30. Числа
27; 21. Втор. 33; 8.
е Втор. 18; 11. 1 Лѣт.
10; 13. Иса. 8; 19.
е Ст. 3.
Втор. 31; 14.